

ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP**C év**

1– 5 oldal

Olv.: Iz 66,10-14c – Gal 6,14-18 – Lk 10,1-12.17-20

A hetvenkét tanítvány szétküldése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Nagyon jól választottátok meg az éneket. Igen nagy szükségünk van az Isten irgalmára, mert amikor elkezdődik a nyár, akkor ilyen üres székekkel találkozunk. Miklós azt hitte, hogy engem vigasztal, amikor azt mondta: az emberek kimennek a természetbe, ott keresik az Istent. Egész életemben harcoltam ez ellen! A természetben is meg lehet látni az Istent, sőt boldog lehet az, aki megtalálja!

De a szentmise az ember istendicsőítése!

A növények szépen dicsőítik az Istent, kinyílnak,
gyümölcsöt hoznak. Nincs ott gond!
Az emberek esetében több a baj,
mert nekünk nem olyan könnyű kinyílni,
egymás felé különösen nehéz!
Gyümölcsöt hozni, vagyis jót cselekedni még nehezebb!

Legalább a szentmisén vegyünk részt, akkor valami mégis csak látszik!

Reménykedjünk abban, hogy nemcsak a Balaton partján hűsítgetik magukat az emberek. Isten legyen velük, örülök neki. Mártózzanak csak meg a vízben, **de az Isten irgalmában is, mert erre igen nagy szükségünk van!** Tartsunk lelkiismeretvizsgálatot és bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az elmúlt héten egy újságíró a következőt kérdezte tőlem: Hogy van az, hogy ötven évvel ezelőtt sokkal többen választották a papi hivatást, mint ma? Akkor üldöztetések voltak, most meg béke - legalábbis ezt mondják. Lehet, hogy a világ, amelyben élünk nem olyan ellenséges, mint akkor volt, de azért nagy-nagy viharok dúlnak az emberi lelkekben. Lehet, hogy ezek nagyobbak, mint azok a külső viharok voltak!

Amikor ma olvastam ezt az evangéliumot: az aratnivaló sok, de a munkás kevés, akkor arra gondoltam, hogy ezen a vasárnapon – erre a gondolatra hivatkozva – szeretném befejezni az elmúlt két hét eseményeit, történetét. Visszagondolok arra az időszakra, amikor én is elindultam ezen az úton, papi hivatásom útján. Tegnap Pécsen hat aranymisés pap ünnepelt. Megköszönték a hivatás kegyelmét! Azt az ajándékot, hogy az Isten megkeresett bennünket, aztán elküldött az emberekhez! Ötven évvel ezelőtt ilyen üres templom nem volt, mint most, ahogy itt vagyunk. Ötven évvel ezelőtt zsúfolásig tele voltak a templomok. Érdemes ezen is elgondolkodni. Rengeteg oka van ennek, de most nem erre szeretnék gondolni.

Reflektálnék az elmúlt 50 évben velem történetekre

A saját életutamon elmélkedtem az elmúlt hetekben. Sokszor gondoltam arra, hogy mekkora titokról van szó! Az emberek hogyan értékelik ezt, mit gondolnak rólunk, papokról? Mennyire tartják fontosnak a szolgálatunkat? Mennyire hallják meg azt, hogy a munkás kevés! Egyben biztos vagyok, Jézus Krisztus tudta, hogy mire van szüksége az embernek! Ha nem így lett volna, akkor biztos, hogy nem választ apostolokat. Akkor nem küldte volna őket! Akkor megmaradt volna Jézus egy nagy tanítónak és nem több.

Ezekben az elmúlt napokban egyháztörténeti és politikatörténeti visszaemlékezéseket tartottam azokon a különböző helyeken, ahol az elmúlt ötven évben szolgáltam. Zárjuk le ezzel a mai igehirdetéssel. Talán hiánypótló is lesz sokak számára, a fiatalabbaknak biztosan. Nem is éltetek ötven évvel ezelőtt, majdnem a szüleitek sem. Corona Bamberg, egy német bencés szerzetesnő mondta a következőt:

A kereszténység egész története szíven talált emberek története!

Remélem, hogy akik most itt vannak,
szíven talált emberek, különben miért lennének itt!
Akiket 1963-ban, ötven évvel ezelőtt pappá szenteltek,
azok most ebben az évben azért ünnepeltek, - jubiláltak, -
mert szíven talált emberek!

Jubiláltak! Az ötvenedik év, jubileumi év!

Ez azért izgalmas, mert az ötvenes számnak ünnepe van a Bibliában! ***Az Ószövetségben*** a zsidó húsvét utáni ötvenedik napot külön megünnepezték. Aratási ünnep volt. Begyűjtötték a termést és megköszönték az Istennek! Az Ószövetségben az igazi ünnep az 50-es számmal kapcsolatos. Az 50. év a jubileumi esztendő. Minden ötvenedik évben megfűjták a jóbelt, az ökörszarvából készült kürtöt. ***Ezzel beköszöntött egy kegyelmi esztendő!*** Ennek rengeteg következménye volt az egyes emberek életére és a közösség életére is.

Az Újszövetségben is ünnepe van az 50-es számnak. Húsvét után az 50. nap pünkösd ünnepe, ami az üdvösség történetében hallatlanul nagy esemény! Az emberiség megkapja a Szentlelket! Elkezdődik az Egyház ideje! Az első pünkösd óta az emberiség az üdvösség történetét éli. A legfontosabb gondolat, hogy mindenkinek a javát kell valamiképpen kifejeznünk, mert Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön! Isten azt akarja, hogy minden embernek megelégedett élete legyen, mert az üdvösség földi vetülete ezt jelenti.

A papság életében az 50. esztendő aranyidő!

A mi magyar nyelvünk nem is azt mondja,
hogy a pappá szentelés 50. évfordulója, jubilálnak a papok,
hanem azt mondják, hogy aranymiséit mondanak!
Tessék ízlelni: a gyönyörű magyar nyelv!

Az 1963-as esztendő az egyházüldözés új hulláma volt

Az 1963-as esztendő nagyon meghatározó volt. Erre szeretném felhívni a figyelmet, ez egyháztörténeti idő és magyar történeti szempontból is nagyon fontos idő. Az 1963 az egyházüldözés új hulláma volt. Pontosan ez az esztendő. Ebben az évben az egyházi vezetők legtöbbször börtönben volt, vagy házi őrizetben. Papok, szerzetesek százai börtönben. Az akkori politikai vezetők azt mondták, hogy a vallás vége csak idő kérdése és eltiporjuk. Ettől visszhangzott az ország. A papság és szerzetesség is csak idő kérdése. Az Egyház hajója – az

Egyház szimbóluma a hajó - hatalmas hullámok között hánykolódott. Igen sokakban fölmerült az, ami az apostolokban, amikor a hullámzó Genezáreti tavon hajóztak: elveszünk, vége mindennek. Sokan fölsóhajtottak: Jézus alszol? Jézus a hajóban volt! Ez az ötven esztendő azt igazolja és ezek az ünneplő papok is ezt az igazságot erősítik, hogy az Egyházat megvédte Krisztusa! Nagyon sokaknak adott elegendő erőt, hogy az Ő követségében járjanak.

Ötven évvel ezelőtt ehhez az úthoz nagy bátorság kellett!

Ott, ahol én felnőttem, olyan papok dolgoztak, akik börtönből jöttek. Azzal a tudattal élték a mindennapjaikat, hogy ők börtönbe fognak menni. Az ő útjuk egyértelműen odavezetett. Nagy bátorság kellett akkor ezen az úton elindulni és többen indultak, mint ma! Nem elgondolkodtató? Valami itt majdnem, hogy ijesztően megváltozott!

A II. Vatikáni zsinattól elzártak minket

A mi generációnk a II. Vatikáni zsinat generációja volt. Az újkori egyháztörténet legnagyobb eseménye éppen akkor zajlott, amikor minket pappá szenteltek. A zsinat 1962-1965-ig tartott. Minket bezártak a templomokba, hogy az utcához, a kinti emberekhez semmi közünk ne legyen. Tőlünk védeni kellett az embereket. Mi államellenesek voltunk csupán azzal, hogy ezt az utat választottuk. A zsinat arról beszél, hogy dialogizálni kell a világgal. Nem engedheti meg az Egyház, hogy csak a templomban imádják az Istent. Ki kell menni, az Egyháznak az emberek között van a helye, nekünk papoknak is. Minket bezártak a templomba, ott is figyeltek, ott is mindent meghallgattak, gyűjtötték az adatokat, hogy mikor lehet valakibe belekötni, börtönbe csukni.

Megfélemlíteni, elbátortalanítani!

Mindent megtettek azért,

***hogy a zsinat üzenetéből, a megújulásból lehetőleg semmi se érkezzen
a Kelet-Európai országokba, főleg Magyarországra!***

Valami beszüremkedett. Az akkori államiak mindössze a zsinat egy üzenetét engedték érvényre jutni: ezt az oltárt, a szembemisézést. Ez volt az egyetlen zsinati eredmény Magyarországon. Addig háttal miséztünk.

***Ez volt az egyetlen, ami megjelent a magyar hívőközösség számára is,
a szembemiséző oltár, hogy az emberek felé fordultunk!***

Így, ahogy most is látom önöket! Abban az időben, a Pesti-Ferences templomban még dialogizáló szentbeszédet is tartottam. Nem örömmel hallották az ott lévő nyomozók, meg titkos rendőrök. A kihallgatásokon ilyenkor azt szoktam mondani, nekem csak bilincseim vannak, azokat veszíthetem. Ennyi eredménye volt a zsinatnak a magyar Egyház számára, ez a szembemiséző oltár. Többet nem engedtek. Ennek is örültünk.

Ki tud az üldöztetések évtizedeiről?

Hányszor mentem az utcán és jött velem szembe valaki, aki templomba járt, arcról ismertem. Vagy elfordultam, vagy átmentem a másik oldalra, hogy ne kelljen neki köszönnie. Számára ez veszélyt jelentett. Mögöttem két méterre jött az ávós. Az meghallja, hogy egy ember, aki jön velem szembe és dicsértessékkal köszön, holnap már behívják. Azok ilyen évek voltak. Ki tud erről? Van, aki tud, aki el is szenvedte ezeket. Milyen tapasztalatunk, meg élményünk volt? Ami az apostoloknak: egész éjszaka fáradoztunk, de semmit se fogtunk!

Fáradtunk, küzdöttünk, kerestük a lehetőségeket
és néha semmi eredményét sem láttuk!
Mekkora hiábavalóság érzés telepedett ránk!
Voltak papok, akiket ez az érzés agyonnyomott!
Mások föl tudták emelni a fejüket, de ez se volt könnyű,
mert mindig kaptak egy jó nagyot a fejükre!

Hiábavalóság érzése! Így teltek ezek az évtizedek!

Jött a rendszerváltozás

Aztán jött az, amire annyira vártunk mindannyian, a rendszerváltozás. Mekkora elvárásokat fogalmaztak meg az Egyházzal kapcsolatosan a hívek is. Gyulai Endre püspök úrnak volt egy történelmi szempontból is nagyon fontos üzenete, levele: A rendszerváltozáskor az Egyház olyan volt, mint Szent Sebestyén, sok sebből vérzett! Szent Sebestyént halálra nyilazták. Csoda folytán talpra állt és szolgálatra jelentkezett.

***Ilyen volt az Egyház 1990-ben, agyonnyilazott, sok sebből vérzett
és szolgálatra jelentkezett maradék erejében!***

Jó visszatekinteni, hogy önöknek is tapasztalata legyen. Azokban az időkben azt éreztem, hogy az Egyház egyetlen időszerűsége az, hogy szemben áll. Az árral lehet úszni, de a forráshoz csak az árral szemben lehet jutni! Ezekben az évtizedekben ez volt az Egyház legfontosabb küldetése! Ezeket azért mondtam el, hogy emlékezzenek önök is, aki tud emlékezni, aki meg nem tud, az ismerjen meg valamit ezekből.

Kik ezek az emberek, kik a papok? Szolgák!

Az emberek annyiféleképpen értelmezik a papságot. A Szentírás is ezt mondja és a papok is magukat így értelmezik: szolgák! A legfőbb szolga, az eredeti szolga Jézus Krisztus! A Filippi levés szerint az a valaki, Aki értünk szolgálai alakot öltött! Nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon!

A mi Krisztusunk a szolga, akkor a pap, ha őt követi,
csak az emberek szolgálja lehet!
Nem azért jöttünk, hogy minket szolgáljanak,
hanem, hogy mi szolgáljunk!

Mi nem pályaválasztók vagyunk, hanem minket az ég választott! Isten hív meg bennünket! Isten titkába torkollik a mi hivatásunk! Ki ez a pap? Aki rátalál a názáreti Jézusra! Ki a názáreti Jézus? A Názárettet választó Jézus! A Szentírásból tudjuk, hazamegy Názáretbe, a pogányok Galileájába. Nem a szent városba, Jeruzsálembe. Elmegy a pogányok világába, Názáretbe. Meg is kapta: jöhet valami jó Názáretből?

***Van helyünk a világban, Jézus kijelölte ezt a helyet:
Az utolsó hely mindig szabad!***

Amikor elindultunk 50 évvel ezelőtt, tudtuk, hol a helyünk! Az utolsó hely mindig szabad! Alois Müller, egy svájci teológus amikor a papság titkáról elmélkedett, akkor azt mondja: a papok áttetsző emberek! Ami azt jelenti, hogy áttetszik rajtuk Krisztus! A papság misztérium, mi magunk is így gondolkodunk erről, akik papok vagyunk. Ez a misztérium a mi számunkra is megfejthetetlen! Nem csodálkozom, hogy önöknek sem megfejthető!

Három üzenetet mondok!

1. A papság Isten hatalmának a bravúrja!
2. A papság Isten irgalmának a határtalansága!
3. A papság a kiszolgáltatottak ereje!

1. A papság Isten hatalmának a bravúrja

Egyenlő fegyverekkel, egyenlő feltételek között harcolni. A győztes maximum hősies, de nem bravúros. A bravúr az, amikor a kilátástalan helyzetben ön győz. Dávid Góliát ellen egy parittyával. Isten ezt teszi. Kilátástalan helyzetekbe viszi a fegyvertelen embereit. Isten ebben a világban a rossz ellen, a bűn ellen fegyvertelen emberekkel akar harcolni, mert az Isten ereje ezekben a gyengékben lesz hatalmas. ***Isten hatalma a papság hatalmának a bravúrja!***

2. A papság Isten irgalmának a határtalansága

Jézus mondja: „Nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem, hogy üdvöztsem a világot!” Jézus nem hangoskodik. A világ jól tudja, ha valamit hangosan mondanak, sokat mondanak, azt mindenki elhiszi. Jézus nem emeli föl hangját, olvassuk a Szentírásban, de a mécesest nem oltja ki, a megroppant nádat nem töri el, mert ő azért jött, hogy megmentse az embert. A titok az, hogy a papok, akik szintén bűnbocsánatra szorúlnak, Krisztus rájuk bízta az ember bűneinek elvétele. A papok, akik Isten irgalmára áhítoznak talán jobban, mint a hívek, mert talán jobban átérzik gyengeségüket, Isten azt akarja, hogy általuk áradjon az irgalom! ***Isten irgalmának határtalansága a pap misztériuma!***

3. A papság a kiszolgáltatottak ereje

Jézus elküldi az apostolokat: ne vigyetek magatokkal pénzt, se táskát, ne vigyetek két sarut, két öltönyt, botot, mert elég nektek az én kegyelmem! Döbbenetes igazság! Micsoda kiszolgáltatottá teszi a papokat Jézus! Ne legyen aranyatok, ezüstötök. A világ mindig a pénz után nyúl, hogy megoldja a problémákat. Mindenki pénzt kér problémái megoldásához, nem kegyelmet, nem a Lelket. A világ azt gondolja, hogy pénzzel minden megoldható. Ne legyen táskátok, amiben van tartalék. Bármi kis baj van, a világ azonnal begyűjti a tartalékot, hogy legyen, amikor arra szükség lesz. Ne legyen köntösötök, néha a viszontagságok ellen ez megvéd. Ott, azon a vidéken annakidején egyetlen köntös volt a minden. Éjjel azzal takarta be magát. Semmi mása nem volt az akkor szegény és egyszerű embernek. Ne legyen ez se, majd Én betakarlak szeretetemmel. Bot se legyen, mert nem harcolni mentek. Nem verekedni mentek, hanem vigyék az embereknek az Én jószágomat, szeretetemet!

Elég nektek az Én kegyelmem!

Isten azt akarta, hogy a papok érezzék át a másik ember nyomorát, a másik ember szükségét, a másik ember baját. Különben nem papok, különben misézők.

Ezek a kérdések, ezen a titkon érdemes elgondolkodni. A papok nagyon jól tudják, hogy hol is a helyük! Az önök szívében is legyen nekünk helyünk! Helyesen gondolkodjanak rólunk, helyesen értelmezzék a mi küldetésünket!

***Az Isten hatalma, az Isten irgalma, az Isten ereje
a mi gyöngeségünk által van jelen ebben a világban!
Ezzel befejeztem ezt a jubileumi esztendőt!
Önökre bízom ezt az üzenetet!***

+ A M E N +